DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU

Poznań, 18 grudnia 1956 r. Nr 10 Poz. 40

TREŚĆ

PUBLIKACJE

40

UCHWAŁA Nr 19/56 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie programu działania Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu w świetle Uchwał VIII Plenum KC. PZPR.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że w warunkach zjednoczenia po VIII Plenum KC PZPR wszystkich postępowych i demokratycznych sił narodu wokół dzieła gospodarczego i społeczno-kulturalnego rozwoju Polski Ludowej — powstały szczególnie pomyślne przesłanki dla wzrostu inicjatywy i usprawnienia pracy rad narodowych.

Wojewódzka Rada Narodowa z zadowoleniem wita przejawy wzrostu aktywności terenowych rad narodowych w ostatnim okresie zmierzające do uczynienia z nich rzeczywistych gospodarzy swego terenu. W tej sytuacji za sprawę szczególnie ważną należy uznać ustalenie generalnego programu działania rad na najbliższą przyszłość.

I.

1. Wojewódzka Rada Narodowa przyjmuje do wiadomości i aprobuje podjęte w ostatnim czasie przez Prezydium uchwały w sprawach:

— wprowadzenia gleboznawczej klasyfikacji gruntów z lat 1935—39 i oparcia na niej wymiaru świadczeń na rzecz państwa,

— rozwoju przetwórstwa odpadków zwierzęcych, zagospodarowania nieczynnych obiektów i uruchomienia zakładów piekarniczych i masarskich przez rzemiosło indywidualne,

— rozszerzenia uprawnień Prez. P. i M. R. N. w dziedzinie handlu oraz rent i pomocy społecznej oraz niektórych organizacji handlowych w zakresie samodzielnego ustalania cen na artykuły produkowane przez drobną wytwórczość,

— projektu utworzenia Wojewódzkiego Zarządu Terenowych Przedsiębiorstw Budowlanych oraz przekazania niektórych biur projektowych radom narodowym, utworzenia pracowni studiów i planów regionalnych oraz reorganizacji i trybu działania Oddz. Skarg i Zażaleń.

2. Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że realizacja powyższych uchwał przyczyni się do rozwoju gospodarczego województwa i wzrostu inicjatywy i samodzielności rad narodowych. Wojewódzka Rada Narodowa postanawia zobowiązać swe Komisje i poszczególnych radnych do przeprowadzania bieżącej kontroli prawidłowej realizacji wymienionych uchwał.

II.

1. Wojewódzka Rada Narodowa ustala następujące podstawowe kierunki pracy na przyszłość dla Rady, jej Prezydium i podległych jednostek organizacyjnych:

a) zabezpieczenie wzrostu produkcji rolnej wszystkich gospodarstw indywidualnych, spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw PGR,

b) poprawa pracy handlu i zwiększenie zaopatrzenia ludności zwłaszcza poprzez drobną wytwórczość oraz rozwiązanie problemu zatrudnienia dla poprawy warunków materialnych ludności,

c) zapewnienie rozwoju budownictwa mieszkaniowego oraz usprawnienie pracy urządzeń socjalno-kulturalnych i komunalnych,

2. Wykonanie powyższych zadań możliwe będzie w pełni pod warunkiem:

a) dalszej decentralizacji zarządzenia gospodarką narodową i usamodzielnienia terenowych rad narodowych i ich jednostek gospodarczych,

b) przeprowadzenia niezbędnych kroków reorganizacyjnych w radach narodowych i podległym aparacie z równoczesnym zapewnieniem radom wysokokwalifikowanych pracowników,

c) wzrostu aktywności i nicjatywy rad, w tym Wojewódzkiej Rady Narodowej, komisji rad i samych radnych oraz większej kontroli i pomocy ze strony rad dla prezydiów i ich organów.

III.

Zabezpieczenie wzrostu produkcji rolnej:

Na skutek popełnionych błędów szczególnie dotkliwe straty poniosło rolnictwo. Celem podniesienia produkcji rolnej w województwie poznańskim Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje swoje Prezydium do wykonania w ciągu roku 1957 następujących zadań:

A. W zakresie zagadnień natury organizacyjnej rolnictwa

1. Popierać aktywnie wszelką inicjatywę chłopów zmierzającą do powołania samorządowych form kierowania rolnictwem. Szczególnie otoczyć opieką i wesprzeć finansowo (pożyczkami) działalność gospodarczo-społeczną najprostszych form zespołowego działania chłopów jak spółki maszynowe, wodno-melioracyjne, produkcji materiałów budowlanych, zespoły uprawowe łąkarskie, hodowców zwierząt domowych, komitety elektryfikacyjne, kółka rolnicze iitp.

Stworzyć warunki ekonomiczne dla działalności nowo zakładanych lub reaktywowanych spółdzielni chłopskich jak np. mleczarskich, przetwórstwa rolniczego, warzywniczych, szkółkarskich, pożyczkowych i innych. Zwrócić uwagę na powstawanie związków branżowych rolnictwa jak związek hodowców koni, związek ogrodników, związek plantatorów buraka cukrowego i inne.

2. W okresie przejściowym tj. do czasu uformowania się w oparciu o inicjatywę oddolną samorządu rolniczego przeprowadzić umocnienie kadr rolniczych w Państwowej Służbie Rolnej oraz w gospodarstwach PGR i Spółdz. Prod. Przede wszystkim zabezpieczyć obsadzenie fachowcami rolnikami z odpowiednimi kwalifikacjami stanowisk agronomów gromadzkich, rejonowych i w spółdzielniach produkcyjnych oraz stanowiska kierowników i agronomów w gospodarstwach PGR-owskich.

Pokierować właściwie prowadzoną obecnie już przez Prezydia Pow. Rad Narodowych weryfikacja pracowników Państwowej Służby Rolnej. Przeprowadzić zarządzoną przez Min. Rolnictwa reoganizację PZR-ów i WZR tak, by w chwili powołania do życia samorządu rolniczego odpowiednie komórki PZR i WZR mogły bez komplikacji przejść do organizacji samorządowej.

3. Zwrócić się do Ministerstwa Rolnictwa z rozpracowanym projektem reorganizacji szkolnictwa rolniczego. Przy opracowywaniu tego projektu kierować się następującymi postulatami:

a) Technika rolnicze powinny być 5-cio letnie łącznie z jednoroczną praktyką. Program powinien obejmować sze-

roki wachlarz przedmiotów ogólnokształcących i fachowych. Szkoły tego typu powinny przygotowywać fachowców na kierowników gospodarstw PGR, agronomów Spółdz. Prod., organizatorów produkcji rolnej w gromadach i powiatach.

b) Obok techników pięcioletnich powinny być technika trzyletnie dla młodzieży po 9-ciu klasach szkoły ogólnokształcącej.

c) Uruchomić na terenie województwa jedno technikum gospodarstwa wiejskiego dla dziewcząt, które przygotowywałoby kadrę instruktorską dla organizacji kobiecych na wsi z zakresu gospodarstwa domowego.

d) Zorganizować formy powszechnej oświaty rolniczej jak np. powiatowe szkoły rolnicze trzy-semestralne, z zakresem teoretycznego nauczania od 1 listopada do 31 marca i z praktyką w ciągu pozostałej części roku.

- półroczne szkoły rolnicze dla brygadzistów oborowych, chlewmistrzów itd.,
- powiatowe żeńskie szkoły gospodarstwa wiejskiego,
- przysposobienie rolnicze — prowadzone przez wiejskie organizacje masowe.

e) Zreorganizować szkolenie kursowe dla pracowników fizycznych z PGR i Sp. Prod.

f) Powołać do życia przy WSR Katedrę Pedagogiki i Upowszechnienia Wiedzy Rolniczej w celu przygotowania kadr do pracy oświatowej w rolnictwie (nauczyciele).

g) Powołać do życia komisję naukowo-techniczną dla spraw rolnych.

B. W zakresie zagadnień dotyczących produkcji rolnej

1. Dla zapewnienia wzrostu wydajności płodów rolnych z hektara Prezydium jest zobowiązane:

a) Uzyskiwać stopniowo jak największe przydziały nawozów sztucznych dla rolnictwa województwa poznańskiego, a przynajmniej takie, aby w 1960 roku przypadło na 1 ha użytków rolnych 120 kg nawozów sztucznych w czystym składniku (w roku 1956 otrzymano 52,7 kg).

Nawozy te należy dzielić od razu na cały rok a nie na wiosnę i jesień. Przy sprzedaży nawozów przyjąć zasadę, że każdy rolnik ma prawo uzyskać odpowiednią ilość na każdy ha posiadanych użytków rolnych.

b) Zabezpieczyć w sposób realny właściwe przechowywanie i gromadzenie nawozów organicznych w gospodarstwach rolnych wszystkich typów przez udzielanie pożyczek i materiałów na budowę gnojowników i zbiorników do gnojówki oraz przez konsekwentne prowadzenie kontroli prawidłowego przechowywania nawozów organicznych.

c) Zabezpieczyć dostawę odpowiedniej ilości nasion roślin motylkowych jak lucerny, koniczny, seradeli i łubinów nawet w drodze importu, jeżeli wzmożone wysiłki rolników idące w kierunku wyprodukowania w kraju nasion w odpowiedniej ilości nie zabezpieczą pełnego pokrycia potrzeb. Szczególnie należy zwrócić uwagę na dostawę nasion łubinu gorzkiego, który w plonie głównym lub w poplonach przyorywany jako nawóz zielony przyczyni się wysoce do poprawienia urodzajności gleb lekkich.

d) Dla wykorzystania wszystkich gleb dla produkcji rolnej należy rozciągnąć działanie postanowień uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Nr 22/194/56 z dnia 30 lipca 1956 r. w sprawie zagospodarowania gleb lekkich na wszystkie powiaty województwa.

e) Dotychczasowy stan zaopatrzenia ludności miejskiej w owoce i warzywa jest niezadawalający. Należy dążyć do tego by producenci sektora uspołecznionego jak również i prywatnego dostarczali swe produkty bezpośrednio do sklepu handlu państwowego, spółdzielczego wzgl. prywatnego. Uprości to zaopatrzenie ludności w dobre, świeże warzywa i owoce, pozwoli na obniżkę ceny oraz stworzy możliwości likwidowania przedsiębiorstwa państwowego „Warzywa — Owoce", które dotychczas tylko pośredniczyło między konsumentem a siecią handlową.

2. Dla zabezpieczenia bazy paszowej należy:

a) uruchomić już w roku 1957 istniejące w terenie zakłady przetwórcze przemysłu rolnego jak młyny gospodarcze, mleczarnie, olejarnie, gorzelnie, płatkarnie, suszarnie oraz rakarnie. Zakłady te winny być uruchomione w ramach przemysłu terenowego, oddane w użytkowanie powstałym chłopskim organizacjom spółdzielczym względnie oddane prywatnym właścicielom.

Zakłady te powstały na bazie miejscowych możliwości przerobowych i służyć one muszą rolnictwu tego terenu. Równocześnie z uruchomieniem tych zakładów produkty uboczne przemysłu rolnego winny być oddane dostawcom surowca.

Gorzelnie rolnicze będące w posiadaniu Państwowych Państwowych Gospodarstw Rolnych i innych gospodarstw Państwowych winny od zaraz chłopom - dostawcom ziemniaków wydawać 60% produkowanego wywaru, natomiast 40% ogólnej produkcji winny przeznaczać na potrzeby własnych gospodarstw.

Rakarnie winny oddawać dostawcom padliny co najmniej 50% wyprodukowanej mączki mięsno-kostnej.

Odsprzedawanie mączki chłopom - dostawcom padliny winno mieć miejsce we wszystkich rakarniach podległych przemysłowi państwowemu, terenowemu jak i posiadaczom prywatnym.

b) zwrócić większą niż dotąd uwagę na systematyczną konserwację wykonanych już inwestycji łąkarskich i urządzeń melioracyjnych poprzez powołanie spółek melioracyjnych i drenarskich.

Służba melioracyjna, szczególnie tak zwana służba liniowa służyć winna zespołom łąkarskim, spółkom melioracyjnym i drenarskim, pełną pomocą techniczną i doradczą w zakresie konserwowania urządzeń melioracyjnych.

Szczególną uwagę przywiązać należy do spółek drenarskich, które winny w oparciu o pełny własny samorząd szerzej niż dotąd dokonywać renowacji i konserwacji urządzeń drenarskich. Tylko poprzez zorganizowany sposób konserwacji, będzie można zabezpieczyć trwałość plonów łąk i pastwisk oraz pól zdrenowanych.

3. Zakładanie spółdzielni produkcyjnych w wielu wypadkach pod przymusem, dobieranie do zarządów tych spółdzielni ludzi bez kwalifikacji fachowych, a często i moralnych, nieprzestrzeganie statutu spółdzielczego, beztroskie finansowanie spółdzielni słabych doprowadziło w konsekwencji do upadku szeregu spółdzielni produkcyjnych.

W trosce o szybkie podniesienie gospodarcze spółdzielni produkcyjnych i zapewnienie im możliwości rozwojowych należy:

a) wypracować w oparciu o inicjatywę spółdzielców statuty spółdzielni prod. najbardziej odpowiadające dla warunków województwa poznańskiego,

b) wyprowadzić z zabudowań spółdzielczych wszystkich pobocznych użytkowników,

c) umożliwić spółdzielniom gospodarczo dobrze stojącym przejęcie zakładów przemysłu rolnego, znajdujących się na terenach spółdzielczych,

d) przy udzielaniu spółdzielniom produkcyjnym kredytów inwestycyjnych i obrotowych należy kierować się zasadą, że kredyty te winny stanowić jedynie uzupełnienie środków własnych,

e) udostępnić spółdzielniom kupno wszystkich maszyn rolniczych,

f) przedłużyć termin realizacji wszystkich zobowiązań produkcyjnych tak w naturze jak i w gotówce do dnia ogólnego zebrania spółdzielców celem umożliwienia wykonania wszystkich prac w odpowiednich terminach,

g) popierać tworzenie powiatowych związków spółdzielczych,

4. Dla zabezpieczenia prawidłowej obsługi rolnictwa przez park maszynowy należy przystąpić do ustalenia jednolitej siatki warsztatów obsługi rolnictwa na terenie całego województwa. Nowy typ jednolitego przedsiębiorstwa, wprowadzającego postęp techniczny w rolnictwie, obejmowałby całokształt zagadnień mechanizacji rolnictwa. To przedsiębiorstwo państwowe powstałoby ze złączenia dotychczasowej działalności POM, TOR, warsztatów PGR i GOM.

5. Zwrócić się do Rady Ministrów

a) aby zakłady przetwórcze przemysłu rolnego, stanowiące przedtem własność chłopskich organizacji spółdzielczych względnie w niektórych wypadkach własność prywatną oddały tymże organizacjom spółdzielczym ewentualnie prywatnym użytkownikom w takim stanie, w jakim zostały przejęto i z takim samym wyposażeniem. Oddanie winno się odbywać według bilansu stanowiącego podstawę przejęcia,

b) Rada Ministrów winna od nowego roku gospodarczego, tj. od 1 lipca 1957 r. dokonać reorganizacji w zakresie kontraktacji produkcji roślinnej i zwierzęcej. Całość zagadnień kontraktacji produkcji roślinnej łącznie z kontraktacją nasienną z wyjątkiem buraków cukrowych oraz całość zagadnień kontraktacji produkcji zwierzęcej z wyjątkiem bekonów i sztuk hodowlanych na eksport należy skoncentrować w pionie Centrali Rolniczej i Samopomoc Chłopska. C. R. S. przeprowadzałaby całość zagadnień związanych z kontraktacją od zawarcia umowy poprzez zaopatrzenie w środki produkcji odbiór towaru i rozliczenie, natomiast opieka fachowa nad plantacjami w zakresie agro-techniki, zoo-techniki, ochrony roślin skoncentrowa-

łaby się w służbie rolnej oraz w zrzeszeniach branżowych.

c) aby rozpatrzyć możliwość zlikwidowania Przedsiębiorstwa Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi i Przedsiębiorstwa Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi i Centralnego Zarządu Tuczu Przemysłowego, gdyż ogniwa te w swej działalności ograniczały się w zasadzie do pośrednictwa pomiędzy producentem a Państwowym Zakładem Przetwórczym wzgl. hodowcą. Pozwoli to zmniejszyć znacznie koszty handlowe jakie dotychczas ponosi hodowca oraz Państwo.

6. Zwrócić się do Ministerstwa Przemysłu Spożywczego aby:

a) w cukrowniach przystąpić do produkcji wysłodków suchych w większym stopniu niż dotychczas, oraz wprowadzić produkcję wysłodków melasowanych,

b) zaniechać zupełnie produkcje spirytusów z melasy a całą jej produkcje przeznaczyć dla celów paszowych, szczególnie dla dostawców buraków cukrowych,

c) w przemyśle ziemniaczanym przystąpić do produkcji wycierki suszonej i przeznaczyć ją do sprzedaży na cele paszowe,

d) poddać rewizji stosowane dotąd w oparciu o układy zbiorowe dla pracowników przemysłu spożywczego, deputaty w formie produktu ubocznego przemysłu rolno-spożywczego jak wysłodki buraczane, makuchy, śruty i inne, które w zasadzie w całości winny wrócić do chłopów dostawców surowca dla przemysłu rolno-spożywczego. Deputaty dla robotników, jeżeli zostaną utrzymane, powinny być minimalne i tylko w takich granicach jakie istotnie robotnik może zużyć na własne potrzeby gospodarstwa domowego.

Za zdjęte robotnikom deputaty należy im przywrócić ekwiwalent gotówkowy.

7. Zwrócić się do Ministerstwa Rolnictwa:

a) aby wspólnie z zainteresowanymi resortami przeanalizowało marże zarobkowe Centrali Nasiennej przy dostawach niektórych nasion roślin motylkowych grubo i drobnoziarnistych. Wysoka cena tychże nasion bardzo często ujemnie odbija się na rozszerzeniu zasiewów poplonów roślin pastewnych i tym samym obniża możliwości bazy paszowej,

b) aby stworzyć Centralną Państwową Rezerwę środków chemicznych, szczególnie kontaktowych układowych oraz przenikowych dla zwalczania szkodników, zwłaszcza mszyc na niektórych cennych uprawach dla gospodarki narodowej,

c) aby dla swego aparatu terenowego szczególnie agronomów lekarzy weterynarii i instruktorów budownictwa wyjednało wyposażenie ich w środki lokomocji jak rowery, motocykle oraz samochody. Dostarczane środki lokomocji winny być zakupywane z kredytów państwowych wzgl. kredytów bankowych i spłacane przez otrzymujących je pracowników w dogodnych ratach potrącanych z uposażenia miesięcznego,

d) Ministerstwo Rolnictwa oraz Ministerstwo Żeglugi winny uzgodnić centralnie zagadnienie żeglugi na rzece Noteci z pierwszeństwem uznania interesów rolnictwa. W dotychczasowej praktyce interes rolnictwa przy planach żeglugi nie jest uwzględniony na skutek czego woj. poznańskie na obszarze 44 tys. hektarów łąk w dolinie Noteckiej traci około miliona kwintali siana poprzez zalewanie i zatapianie łąk.

C. W zakresie zagadnień ekonomicznych

1. Ze względu na szereg błędów w rozrzucie tzw. klasyfikacji społecznej na poszczególne gospodarstwa koniecznym jest jak najszybsze zrealizowanie uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu o wprowadzeniu klasyfikacji gleboznawczej z lat 1935—1939. W tym celu Prezydia Powiatowych Rad Narodowych zmobilizują na swoim terenie pracowników posiadających odpowiednie przygotowanie techniczne dla jak najszybszego ustalenia powierzchni poszczególnych klas wchodzących w skład każdego gospodarstwa, oraz pracowników administracyjnych do przepisywania wykazów gospodarstw. Tam gdzie podkładów tego rodzaju klasyfikacji nie ma, zachodzi potrzeba obniżenia podstaw wymiarowych, proporcjonalnie do różnic między klasyfikacją społeczną, a posiadanymi podkładami klasyfikacji 100-punktowej sporządzonej w czasie okupacji.

2. **W budownictwie wiejskim:**

a) Wykonywać inwestycje budowlane państwowe (poza PGR) nadal systemem zleconym. Natomiast budownictwo w PGR i spółdzielniach produkcyjnych należy prowadzić przy pomocy grup budowlanych, organizowanych przez aparat budownictwa wiejskiego w PZR. Grupy te powinny dysponować sprzętem do wytwarzania niektórych elementów budowlanych, jak dachówka, cegła, pustaki, słupki, kręgi, rury betonowe itp.

b) Uruchomić odpowiednio państwowe spółdzielcze lub prywatne wytwórnie prefabrykatów takich jak: belki i pustaki żelbetonowe, konstrukcyjne części stropowe, konstrukcje dachowe, ogrodzenia ażurowe, płytki ksylolitowe, okólniki, nakrycia studzienne itd.,

c) Skłonić — Wojewódzki Zarząd Przemysłu do produkcji sprzętu niezbędnego do wykonania prefabrykatów jak: dachówczarki, pustaczarki, formy wibratory, łatwo przenośne żurawie montażowe itd.

d) Zaopatrzyć wieś w środki impregnacyjne do drewna.

e) PZGS-y winny posiadać magazyny do przechowywania materiałów budowlanych, które ulegają zniszczeniu. Poza tym winny one posiadać zbiorniki do smoły.

f) Dla ułatwienia dostaw bezpośrednio na wieś drewna tartego uruchomić istniejące w małych miasteczkach względnie wsiach tartaki prywatne przy młynach.

g) Dla zapewnienia właściwego zużycia drewna stolarskiego należy uruchomić stolarnie w terenie razem z suszarniami. W ten sposób zabezpieczy się wykonanie odpowiedniej ilości i jakości stolarki przede wszystkim okiennej i drzwiowej.

h) Zorganizować sposób eksploatacji kamienia wapiennego na terenie powiatu tureckiego, kolskiego i konińskiego.

i) Zorganizować w porozumieniu z przemysłem cukrowniczym wypał wapna na cele budownictwa wiejskiego w okresie między-kampanijnym.

3. Inwestycje melioracyjne polegające na melioracjach szczegółowych, całkowicie przekazać do PZR-ów od 1958 r. Pozostawić tylko w WZR — planowanie i finansowanie melioracji podstawowych i dokumentację.

4. Uprościć wszelkie dokumentacje techniczne, które będą wykonywać odpowiednie biura projektów.

Zlecić natychmiast opracowanie projektów typowych na budynki gospodarcze i mieszkaniowe dla gospodarstw indywidualnych różnych wielkości, w różnych alternatywach materiałowych.

5. Uprościć sposób kredytowania rolnictwa, tj. udzielać gospodarstwom kredytów w zasadniczych trzech grupach — krótkoterminowych na zakup środków obrotowych i na eksploatację średnio-terminowych na zakup maszyn, stada podstawowego, melioracje, elektryfikację i na sady, oraz długoterminowych na budownictwo i studnie.

Zarzucić system rozbijania kredytów na przeznaczenia szczegółowe.

6. C. Z. R. w Poznaniu połączyć z WZGS-em tworząc tam dział materiałów specjalnych. Dział ten prowadziłby hurtownię wojewódzką części zamiennych (deficytowych) oraz materiałów elektryfikacyjnych i instalacyjnych.

7. Celem uproduktywnienia nieużytków na terenie województwa poznańskiego należy:

W terminie do 31 marca 1957 r. zlokalizować i ustalić powierzchnie nieużytków na terenach niepaństwowych przeznaczonych do zalesienia z wykazaniem wydm i lotnych piasków. Nieużytki te przeznaczyć do zalesienia kosztem Skarbu Państwa. W tym celu powołać Powiatowe Komisje Zalesieniowe. Powierzchnie ustalone komisyjnie włączyć do planów gospodarczych nadleśnictwa.

Zabezpieczyć odpowiednie kredyty na wykonanie zalesień ustalonych komisyjnie nieużytków w oparciu o art. 7 dekretu z dnia 1. IX. 1956 r. (Dz. U. Nr 6 r. 1956, poz. 30).

8. Celem zainteresowania materialnego gospodarką łowiecką poszczególnych gromad należy opracować projekt zmian do obowiązujących przepisów w sprawie opłacania czynszów dzierżawnych za tereny łowieckie. Zmiany te powinny iść w kierunku bezpośredniego wpłacania czynszów do kas gromadzkich rad narodowych.

9. Zwrócić się do Rady Ministrów w sprawach:

a) **wymiaru świadczeń wobec Państwa**

— Obecnie obowiązujące wskaźniki przy wymiarze obowiązków wobec Państwa są zbyt zróżnicowane. Przy podatku gruntowym istnieją różne współczynniki wymiarowe dla poszczególnych gospodarstw, których podstawa opodatkowania różni się zaledwie o 100 zł.

Przy obowiązujących dostawach istnieją różne współczynniki dla gospodarstw, których powierzchnie różnią się zaledwie o 1 ha przeliczeniowy, przy czym w poszczególnych rejonach może mieć zastosowanie jeden z ośmiu układów wskaźników progresji. Najniższy z układów zawiera współczynniki od 0,7—4,00 a najwyższy od 0,7—8,4. Stwarzanie odrębnych różnych wskaźników progresji dla gospodarstw, których powierzchnie różnią się zaledwie o 1 wzgl.

2 ha przeliczeniowe — powodują wśród chłopów niezdrowe tendencje do karłowacenia swych gospodarstw przez sprzedaż części gruntów, by w ten sposób przejść do grupy, do której ma zastosowanie mniejszy współczynnik progresji. Wydaje się celowym stworzenie norm wymiarowych dla gospodarstw do 3 ha, od 3 do 12 ha i powyżej 12 ha.

Tego rodzaju ustawienie wymiarn obowiązków wobec Państwa umożliwi zniesienie ograniczeń z tytułu obrotu ziemią, gdyż chłop nie będzie zainteresowany w nadmiernym rozdrabnianiu swego gospodarstwa.

— Obowiązujący podział na IV strefy ekonomiczne (miejskie, podmiejskie, wiejska i wiejska oddalona) wymaga zaktualizowania w związku z dokonanymi zmianami podziału administracyjnego, a z drugiej strony w związku z powstawaniem nowych ośrodków przemysłowych i zmianami jakie nastąpiły w sieci połączeń komunikacyjnych, drogowych i kolejowych.

Przy obecnym ustawieniu sieci skupu płodów rolnych, podział na strefy ekonomiczne pozostaje aktualny jedynie w odniesieniu do specjalnych rodzajów płodów rolnych (warzyw, owoców itp.), gdyż podstawowe wytwory rolnicze są sprzedawane w zasadzie na tych samych warunkach bez względu na położenie punktu skupu.

Proponuje się utworzenie 2 stref:
a) miejska dla miast powyżej 50.000 mieszkańców
b) wiejska.

Należy również stwierdzić, że dotychczas stosowany współczynnik przeliczeniowy dla obliczenia ilości hektarów przeliczeniowych jest krzywdzący dla gospodarstw o słabszych gruntach, zwłaszcza dla klasy V i VI.

Przyjęcie wydajności z ha klasy V i VI w stosunku do klasy IV jest zbyt wysokie w porównaniu ze wzrostem wydajności z ha gleby w klasie II i I w proporcji dla kl. IV.

Proponuje się dlatego następujące zmiany:

klasa gleby	współczynniki przeliczeniowe dotychczasowy	proponowany
I	1,9—1,8	2,0
II	1,6	1,6
III	1 2	1,3
IV	1,0	1,0
V	0.8	0,6
VI	0,6—0,5	0,4

— Zmniejszenia wysokości obowiązkowych dostaw z tytułu niektórych upraw kontraktowanych należy dokonywać od hektara przeliczeniowego, a nie jak dotychczas od powierzchni w hektarach fizycznych tych upraw.

— Aby zwolnić częściowo gospodarstwa rolne nie posiadające łąk od obowiązkowych dostaw zboża, Wojewódzka Rada Narodowa proponuje, by gospodarstwa rolne nie posiadające w ogóle łąk uzyskały zwolnienie od obowiązkowych dostaw zbóż z 13% areału gruntów ornych w hektarach fizycznych w klasie IV-tej.

W gospodarstwach, które posiadają mniej niż 13% łąk w stosunku do użytków rolnych należy wyłączyć z obowiązkowych dostaw zbóż, taki areał w hektarach fizycznych w klasie IV-tej, który by łącznie z posiadaną łąką stanowił razem 13% areału użytków rolnych.

— Aby zabezpieczyć rozwój pogłowia bydła, oraz innych zwierząt, wprowadzić szereg nowych środków oprócz już istniejących dla dodatniego wpływania na rozwój pogłowia zwierząt.

Wojewódzka Rada Narodowa proponuje, by Rada Ministrów ustaliła dla posiadaczy uznanych rozpłodników jak buhaje, knury, ogiery, capy i tryki ulgi w obowiązkowych dostawach zbóż w następujących ilościach:

na buhaja	I kat.	300 kg zboża
„ „	II kat.	300 „ „
na knura	I kat.	300 „ „
„ „	II kat.	100 „ „
„ ogiera		1000 „ „
„ tryka-capa		100 „ „

Należy w jak najszybszym terminie przeprowadzić kontrolę i dokonać rozliczenia na gospodarstwach przejętych przed 9. II. 1953 r. i w czasie późniejszym wbrew dekretowi z dnia 9. II. 53 r.

Kontrolę i rozliczenie winny dokonać Komisje w składzie::
a) Przedstawiciel Prezydium PRN — agronom Pow. Zarz. Rolnictwa,
b) Przedstawiciel Prezydium PRN — Wydziału Finansowego.

Komisja ta winna dokonać rozrachunku między Skarbem Państwa, a właścicielem w tym kierunku, że sprawdzi, jakie składniki majątkowe zostały nieprawnie przejęte, ustali czy istnieją możliwości ich zwrotu względnie w jakiej wysokości należałoby wypłacić odszkodowanie. Komisja winna poza tym postawić wniosek co do przywrócenia gospodarstwa do produkcyjności.

W celu podniesienia produkcyjności gospodarstw podupadłych proponuje się:
a) zaopatrzenie w nawozy sztuczne, materiały budowlane w terminach uprzywilejowanych,
b) zwolnienie z obowiązków wobec Państwa na okres potrzebny dla podniesienia produkcyjności gospodarstwa,
c) zastosowanie tzw. podatku inwestycyjnego, polegającego na odliczeniu od podatku gruntowego tyle, ile podatnik inwestował na remont zabudowań, zakup inwentarzy żywych i martwych, nakłady inwestycyjne na grunty.

Podatek ten można by również zastosować do gospodarstwa o bardzo słabych gruntach, wymagających zasilania gleby — przez odpowiednią strukturę zasiewów (rośliny motylkowe).

10. **Do Ministerstwa Rolnictwa w sprawach:**

a) **Uregulowania stanu posiadania działek pracowniczych.** W tutejszym województwie ca 25 tysięcy ha gruntów jest użytkowanych jako działki pracownicze o obszarze od 0,08 do 2,00 ha. Działki te skupiają się przeważnie przy osiedlach i miastach we wszystkich powiatach. Ponieważ użytkownicy tych działek użytkują je nieraz od 1945 r., częściowo nawet pobudowali się lub ubiegają się o kredyty na budownictwo, a władze kredytujące żądają dowodów własności — władze rolne odmawiają nadania tych działek na własność z braku przepisów regulujących te sprawy i w związku z tym powstaje cały szereg skarg i zażaleń. Celowym jest więc — biorąc pod uwagę długi okres użytkowania tych działek przez dotychczasowych użytkowników — uwłaszczyć ich obszarami do 0,25 ha, a przydzielanie większych obszarów uzależnić od możliwości podziału dotychczas użytkowanej działki.

b) **Uregulowanie hipotek członków spółdzielni produkcyjnych.** Zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa z dnia 14. 9. 1953 r. Nr URU-11-14/53 polecono wstrzymać — do czasu uregulowania ustawowego dokonywania wpisów prawa własności w księgach wieczystych, gospodarstw będących własnością członków spółdzielni produkcyjnych. Ponieważ zagadnienie uregulowania chłopskiego stanu posiadania ziemi ma decydujące znaczenie dla podniesienia produkcji rolnej i jest nieodzownym warunkiem stworzenia atmosfery zaufania wśród chłopów do otrzymanych od Państwa praw do ziemi, należy w jak najszybszym terminie dokonać unormowania hipotek członków spółdzielni produkcyjnych.

Wiele spółdzielni produkcyjnych pracujących na zdrowych zasadach przyjęło nadmierną ilość ziemi do zagospodarowania pochodzących z gospodarstw porzuconych i z P. F. Z.

Grunty te obciążają dodatkowo rodziny spółdzielców i napinają bilans robocizny, a z drugiej strony podwyższają obciążenia wobec Państwa przy przyjęciu zasady progresji stosowanej ogólnie. Jest to niesłuszne i dlatego należy w spółdzielniach, które posiadają ponad 12 ha użytków rolnych na 1 członka zastosować stopę progresji dla grupy od 0 ha do 3 ha.

11. **Do Ministerstwa Rolnictwa i Min. Energetyki** w sprawie elektryfikacji rolnictwa w pięciolatce.

a) Należy powołać Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyczne, którego działalność będzie obejmowała:
— produkcję i wymianę energii,
— eksploatację urządzeń rozdzielczych i przemysłowych,
— sprzedaż i zakup energii,
— wykonawstwo inwestycji w zakresie sieci okręgowych i rozdzielczych wykonywanych przy pomocy własnej jednostki organizacyjnej na pełnym rozrachunku gospodarczym.

b) Powstałe Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyczne obejmie swoją działalnością zadania wykonywane dotychczas przez:
a) elektrownie,
b) zakłady sieci elektrycznych,
c) zakłady zbytu,
d) Przedsięb. Budowy Sieci Elektrycznych,
e) Samodzielny Oddział Wykonawstwa Inwestycyjnego,
f) Poznańskie Przedsięb. Elektryfikacji Rolnictwa,
g) Biura Konstrukcyjno-Projektowe Energetyki i P.P.E.R.

c) Wojewódzkie Przedś. Energetyczne winno posiadać pełną osobowość prawną i pracować na rozrachunku gospodarczym.

d) Dla zapewnienia pełnej rentowności powstałego przedsiębiorstwa należy zrewidować istniejące taryfy opłat za energię elektryczną jak również inne usługi wykonywane przez przedsiębiorstwo.

e) Jednostka organizacyjna wykonawstwa inwestycyjnego pracująca w ramach Woj. Przedsiębiorstwa Energetyki powstała z połączenia działalności dotychczasowych przedsiębiorstw: Poznańskiego Przedsiębiorstwa Elektryfikacji Rolnictwa, Samodzielnego Oddziału Wykonawstwa Inwestycyjnego i Przedsięb. Budowy Sieci Elektrycznych będzie wykonywać kompleksowe prace inwestycyjne elektryfikacji wsi i miasta oraz rozbudowę sieci okręgowych.

f) Do zakresu działalności inwestycyjnej elektryfikacji będzie należało wykonawstwo linii średnich napięć stacji, linii niskich napięć z przyłączami domowymi oświetlenia ulicznego i wyposażenie w silniki elektr. przewoźne. Koszty tych robót Prezydium pokrywać będzie w ramach planu inwestycyjnego ze środków budżetowych.

g) Do działalności w. w. jednostki wykonawstwa inwestycyjnego nie będzie należało wykonywanie instalacji wewnętrznych.

h) Wykonawstwo instalacji wewnętrznych w gospodarstwach rolnych powierzyć przedsiębiorstwom państwowym, spółdzielniom i rzemiosłu na bezpośredni koszt użytkowników.

IV.
Poprawa pracy handlu i zwiększenie zaopatrzenia województwa.

1. Podstawowym warunkiem usprawnienia pracy handlu jest nadanie przedsiębiorstwom handlu uspołecznionego większej niż dotąd samodzielności. Dotyczy to zwłaszcza przedsiębiorstw na szczeblu powiatowym i miejskim.

a) Powiązanie przedsiębiorstw handlowych z radami narodowymi winno kształtować się tylko w oparciu o podstawowe wskaźniki ekonomiczne: plan obrotów, wskaźnik kosztów oraz plan akumulacji i inwestycji.

Niezależnie od tego należy dążyć do większego usamodzielnienia większości sklepów.

b) Zapewnienie samodzielności przedsiębiorstwom wymaga reorganizacji dotychczasowego systemu zaopatrzenia. System rozdzielników należy utrzymać tylko dla nielicznej grupy podstawowych artykułów deficytowych oraz pochodzących z importu. Zaopatrzenie w towary winno być dokonywane w drodze bezpośrednich kontaktów przedsiębiorstw handlowych z zakładami produkcyjnymi oraz za pomocą aparatu hurtu przy utrzymaniu zasady zawierania umów handlowych.

c) Należy uprościć dotychczasowy tryb planowania zaopatrzenia handlu i ograniczyć w poważnym stopniu zakres elementów objętych planem. Równocześnie konieczne jest usprawnienie sprawozdawczości statystycznej dla zapewnienia bieżącej analizy realizacji planów handlu i kształtowania się sytuacji na rynku.

d) W nowej sytuacji niezbędne jest całkowite usamodzielnienie hurtowni terenowych i organizacji hurtu na szczeblu wojewódzkim. Hurt winien w maksymalnym stopniu rozwijać tranzyt masy towarowej z zakładów produkcyjnych bezpośrednio do przedsiębiorstw detalicznych. Równocześnie hurt należy zobowiązać do stosowania akwizycyjnych form sprzedaży w zaopatrywaniu sklepów detalicznych.

e) Dotychczasowe formy organizacyjne transportu w handlu nie zdały egzaminu. Należy zreorganizować Przedsiębiorstwo Transportu MHW a część taboru samochodowego tego Przedsiębiorstwa przekazać do samodzielnych jednostek hurtowych i większych przedsiębiorstw detalicznych. Dla mniejszych jednostek handlowych należy utrzymać wydzielone przedsiębiorstwo transportu podległe terenowym radom narodowym.

Równocześnie handel uspołeczniony winien w szerszym zakresie korzystać z prywatnego transportu konnego.

f) W związku z usamodzielnieniem przedsiębiorstw handlowych konieczne jest przeprowadzenie na przestrzeni 1957 r. reorganizacji Wojewódzkiego Zarządu Handlu. W. Z. H. winien być pozbawiony funkcji bezpośredniego zarządzania przedsiębiorstwami detalicznymi na korzyść dyrekcji tych przedsiębiorstw oraz miejskich zarządów handlu i wydz. handlu prez. pow. rad narodowych.

Wojewódzki Zarząd Handlu winien koordynować pracę całego handlu na terenie województwa z przestrzeganiem samodzielności organizacji handlowych — spółdzielczych.

2. Zasadnicze znaczenie dla poprawy pracy handlu ma przywrócenie spółdzielniom spożywców i gminnym spółdz „Sam. Chłopskiej" samorządności i samodzielności. Wojewódzka Rada Narodowa w tym zakresie popierać będzie wysiłki zmierzające do:

a) Ograniczenia wpływu centralistycznego planowania. Powiązania spółdzielni z państwowymi planami gospodarczymi w zakresie handlu winny następować wyłącznie poprzez podstawowe wskaźniki ekonomiczne gwarantujące spółdzielczości samodzielność w pracy. Temu samemu celowi służyć będzie reorganizacja systemu rozdzielnictwa masy towarowej, która powinna następować w terenie i w uzgodnieniu z samorządem spółdzielczym.

b) Większego usamodzielnienia działalności gminnych spółdzielni w zakresie skupu od państwowych central branżowych włączając w to większą swobodę i inicjatywę spółdzielczości wiejskiej w zakresie ustalania cen.

c) Przekazania spółdzielniom zgodnie z założeniami spółdzielczości dalszych uprawnień jak:

— do podziału akumulacji na nowych zasadach uwzględniających ograniczenie funduszu scentralizowanego, pozostawienie funduszu inwestycyjnego do całkowitej dyspozycji terenowych spółdzielni i zlikwidowanie wyrównawczego funduszu strat jako konsekwencje urentownienia każdej spółdzielni,
— do samodzielnego ustalania zatrudniania w ramach planowanej i globalnej ilości zatrudnionych oraz planowego funduszu płac.

d) Przestawienia pracy PZGS-ów w związku z usamodzielnieniem gminnych spółdzielni na nowe tory. Funkcja spółdzielczych jednostek powiatowych winna ograniczać się do roli placówek zaopatrzeniowo-usługowych w stosunku do G.S. W tym zakresie PZGS-y winny właściwie zaopatrywać spółdzielnie w towary, pomagać w pracy spółdzielniom przez organizowanie transportu samochodowego oraz czuwać nad prawidłową działalnością samorządu spółdzielczego w terenie.

e) Ograniczenia roli wojewódzkich jednostek spółdzielczych do ogólnej koordynacji i nadawania kierunku rozwoju spółdzielczości na terenie województwa, przeprowadzenia szerszej niż dotychczas działalności społeczno-wychowawczej i instruktażu terenowych spółdzielni, prowadzenia przedsiębiorstw zaopatrzenia materiałowo-technicznego, organizowania działalności eksportowej i importowej podległych spółdzielni.

3. W zakresie handlu prywatnego należy kontynuować rozpoczętą działalność przez szersze dopuszczenie inicjatywy prywatnej do handlu. W szczególności:

a) Należy dopuścić handel prywatny do działania dla uzupełnienia sieci aparatu uspołecznionego zwłaszcza na terenach odległych i peryferiach miast pozbawionych dostatecznej sieci uspołecznionych placówek handlowych oraz dla odciążenia przedsiębiorstw uspołecznionych od prowadzenia placówek nierentownych i trudniejszych do opanowania branż handlowych. Rozwój sieci placówek prywatnych winien dokonywać się na bazie pomieszczeń niewykorzystanych przez organizacje handlowe w dostatecznej mierze oraz takich, które zostały zajęte na cele niehandlowe (biura, świetlice itp.). Dla przyciągnięcia handlu prywatnego do prawidłowego realizowania polityki gospodarczej konieczne jest uzupełnienie składu komisji handlu przy terenowych radach narodowych o przedstawicieli reprezentujących handel prywatny.

b) Dla zapewnienia prawidłowego zbytu nadwyżek produkcji rolnej i zagospodarowania runa leśnego należy dopuścić w większym stopniu do działania prywatnych domokrążnych handlarzy trudniących się skupem i zbytem produktów rolnych na targowiskach oraz dla przedsiębiorstw handlowych.

c) Zobowiązuje się organizacje handlowe do aktywizowania działalności chałupniczej na swoim terenie. W tym celu konieczne jest zniesienie istniejących jeszcze ograniczeń w zakresie dokonywania zakupów przez organizacje handlowe masy towarowej u chłopów i uproszczenia trybu przeprowadzania z nimi transakcji handlowych.

4. Warunkiem niezbędnym dla usamodzielnienia przedsiębiorstw handlowych i usprawnienia ich pracy jest przeprowadzenie dalszej decentralizacji w dziedzinie ustalania cen na towary konsumpcyjne. Decentralizacja ta winna iść w następujących kierunkach:

a) Należy upoważnić dalsze przedsiębiorstwa do samodzielnego ustalania cen na artykuły produkcji rzemieślniczej, chałupniczej, z prywatnego drobnego przemysłu oraz ze skupu.

b) Należy rozszerzyć listę artykułów, na których ceny ustalane będą przez W. K. C. oraz terenowe rady narodowe i przedsiębiorstwa,

c) Wojewódzka Komisja Cen winna w swej działalności przejść na wyłączne ustalanie cen maksymalnych, dopuszczających ich obniżenie w konkretnych warunkach pracy w poszczególnych zakładach przemysłowych i organizacjach handlowych.

3. Dla poprawy pracy handlu konieczne jest zweryfikowanie kadr pracujących w handlu i zapewnienie organizacjom handlowym pracowników o pełnych kwalifikacjach zawodowych.

V.

Kierunki pracy w zakresie zatrudnienia

Wojewódzka Rada Narodowa za jedno z podstawowych zadań dla swych organów uważa zapewnienie zatrudnienia pracownikom zwalnianym z administracji, mieszkańcom małych miasteczek repatriantom, osobom zdemobilizowanym i inwalidom. Palącym problemem jest także stworzenie dla kobiet takich miejsc pracy, które by pozwoliły im łączyć pracę domową z wykonywaniem zawodu. Niezależnie od środków doraźnych, celem stworzenia warunków dla rozwiązania tego problemu w perspektywie, konieczne jest skorygowanie pod tym kątem planów i zamierzeń inwestycyjnych na przyszłość.

1. W. R. N. zatwierdza uchwałę Prezydium powołującą do życia Wojewódzką Komisję Zatrudnienia. Zakres prac tej Komisji powinien być szerszy od ustalonego wytycznymi władz centralnych. Komisja winna koordynować i nadzorować całokształt spraw związanych z zatrudnieniem w województwie i ustalać w tym zakresie wytyczne dla wszystkich organów w województwie. Z Wojewódzką Komisją Zatrudnienia winni ściśle współdziałać:

a) Samodzielny Oddział Zatrudnienia, kóry po odpowiedniej reorganizacji winien stać się również komórką badań ekonomicznych związanych z problematyką zatrudnienia oraz bieżąco kierować i nadzorować politykę zatrudnienia na terenie województwa.

b) Zespół naukowców i praktyków, wyłoniony spośród członków Rady Naukowo-Ekonomicznej przy WKPG — dla zapewnienia posunięciom Prezydium w dziedzinie zatrudnienia naukowych podstaw działania, zwłaszcza przy opracowywaniu planów perspektywistycznych w tym zakresie.

2. W polityce inwestycyjnej i zaopatrzeniowej Prezydium WRN będzie preferować te zamierzenia gospodarcze, które zapewnią dodatkowe źródła pracy szczególnie na terenie małych miast.

3. Zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Przemysłu, Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy i Wojewódzki Zarząd Handlu do podjęcia kroków celem zatrudnienia nadwyżek siły roboczej systemem chałupniczym. Równocześnie zobowiązuje się wszystkie Wydziały i Zarządy P. WRN do przeanalizowania w terminie dwóch miesięcy możliwości dodatkowego zatrudnienia kobiet na pół etatach. Dotyczy to w szczególności pracy w zakresie handlu i służby zdrowia.

4. Zobowiązuje się Prezydium WRN do wystąpienia o zwiększenie funduszu inwestycyjnego na rok 1957 w takich rozmiarach, ażeby pozwolił on na powiększenie mocy produkcyjnej zakładów przemysłu terenowego oraz przeprowadzenie w uzasadnionych wypadkach robót sezonowych o charakterze publiczno-komunalnym.

5. Prezydium WRN winno opracować konkretny plan działania odnośnie wchłonięcia zwalnianych z administracji pracowników przez inne jednostki gospodarcze. Za pomocą funduszu interwencyjnego należy rozwinąć akcję przekwalifikowań pracowników zwalnianych z administracji zwłaszcza na terenie Poznania, Kalisza i w niektórych innych większych miastach województwa.

Należy zapewnić prawidłowy przebieg tej akcji.

6. Zobowiązuje się Prezydium do rozwinięcia szkolenia w zawodach deficytowych, przywrócenia szkolenia teoretycznego uczniów, rzemieślników oraz wystąpienia w sprawie przedłużenia okresu nauki w rzemiośle do lat trzech.

7. Wśród ekonomicznych środków, których zastosowanie pomoże prawidłowo rozwiązać problem zatrudnienia, WRN widzi przyśpieszenie uregulowania dodatków rodzinnych oraz rent i emerytur.

8. Równocześnie dla sprowadzenia dojazdów do pracy do właściwych i gospodarczo uzasadnionych rozmiarów należy opracować wnioski co do odpowiednich stref zatrudnienia w województwie i wystąpić do Ministerstwa Kolei o dostosowanie do tych stref zniżek kolejowych.

VI.

Zagadnienia budownictwa, gospodarki komunalnej, drogownictwa i urządzeń socjalno-kulturalnych.

A. Budownictwo

1. Wojewódzka Rada Narodowa aprobuje uchwałę Prezydium z dnia 30 listopada 1956 r. w sprawie powołania Wojewódzkiego Zarządu Terenowych Przedsiębiorstw Budowlanych oraz zmian organizacyjnych terenowych przedsiębiorstw budowlanych. Zmiany te pozwolą na usunięcie wielu dotychczasowych trudności w realizacji wykonawstwa inwestycyjnego i umożliwią radom narodowym oddziaływanie na kierunki rozwoju produkcji budowlanej na obszarze swego działania.

2. Obok tych zmian Wojewódzka Rada Narodowa uważa za celowe powiązanie w ramach jednego przedsiębiorstwa działalności:

Odcinka Budowlano-montażowego Nr 1 Zjednoczenia Robót Inżynieryjnych, Sekcji Studniarskiej Zakładów Instalacyjno-Montażowych Rejonowego Kierownictwa Robót Wiertniczo-Studniarskich i Zakładu Produkcji Pomocniczej Przedsiębiorstwa Wiertniczo-Studniarskiego. Dotychczasowa struktura organizacyjna przedsiębiorstw tej specjalności działających na terenie województwa poznańskiego, z których każda podlega odrębnemu resortowi i wykonuje w zakresie urządzeń wodnych prace odcinkowe a nie w ujęciu kompleksowym — okazała się niewłaściwa, a jednocześnie opóźnia dostarczenie wody konsumentom. Zespolenie tych 4-ech przedsiębiorstw w jedno, podległe jednemu Ministerstwu przyczyni się do potanienia, polepszenia i usprawnienia wykonawstwa urządzeń wodnych, a tym samym zaoptrzenia miast i wsi w wodę pitną i przemysłową.

3. Wojewódzka Rada Narodowa wita z uznaniem inicjatywę Prezydium odnośnie popularyzacji budownictwa indywidualnego przez zorganizowanie w miastach wydzielonych wystawy budowy domków jednorodzinnych. WRN uważa równocześnie za pożądane zorganizowanie jej w pozostałych miastach powiatowych.

4. Głównym hamulcem w rozwoju budownictwa mieszkaniowego, zwłaszcza powszechnego, są dotkliwe niedobory materiałowe.

Zadaniem rad narodowych i ich odpowiednich jednostek wykonawczych jest rozwinięcie inicjatywy w zakresie produkcji opartej na bazie surowców miejscowych i niewykorzystanych mocy produkcyjnych poprzez:

a) produkcję zespołową w ramach prostej kooperacji,
b) zorganizowanie produkcji pomocniczej prefabrykatów i gotowych elementów budowlanych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i innych posiadających tego rodzaju możliwości surowcowe i produkcyjne,
c) zwiększenie produkcji w istniejących zakładach budowlano-montażowych bazujących na surowcach lokalnych,
d) popieranie produkcji prywatnej w tym zakresie pod warunkiem przyjęcia części jej wytworów do dyspozycji aparatu rad narodowych.

5. W szczególności należy:

a) wykorzystać możliwości wypału wapna w cukrowniach w okresie pozakampanijnym,
b) rozpocząć na skalę przemysłową produkcję „chlorocementu" jako materiału wiążącego,
c) uruchomić produkcję gipsu sztukatorskiego,
d) uruchomić przy fachowej pomocy WZP nieczynne cegielnie i betoniarnie, dopuszczając do tego inicjatywę prywatną,
e) przyspieszyć rozbudowę suszarń przy istniejących cegielniach,
f) wzmagać produkcję prefabrykatów z żużla w formie wyodrębnionych przedsiębiorstw, popierając równocześnie inicjatywę zakładów przemysłowych do podobnej produkcji ubocznej z przeznaczeniem jej głównie na potrzeby własne pracowników,
g) poprzeć inicjatywę załóg zakładów ceramiki budowlanej odnośnie produkcji cegły poza normalnym czasem pracy na potrzeby własne.

6. Biura Projektów oraz Służby Technologiczne rozwiną szeroką inicjatywę w kierunku:

a) ustalenia tanich materiałów zastępczych potrzebnych dla małego budownictwa mieszkaniowego i gospodarczego,
b) opracowania typowych projektów budownictwa indywidualnego.

7. W roku 1957 należy usunąć administracyjne hamulce w rozwoju budownictwa indywidualnego, wypływające w szczególności z nieustalonych obszarów budowlanych oraz z nieustalonego przeznaczenia części gruntów miejskich.

8. W 1956 roku zarysowały się poważne trudności w realizacji planu budownictwa mieszkaniowego ZOR i kapitalnych remontów, głównie na skutek niedostatecznej ilości odpowiednich fachowców. Trudności tego rodzaju mogą zaostrzyć się w 1957 r. z powodu zwiększenia zakresu robót o niewykonane zadania 1956 r. Skuteczne przeciwdziałanie wymaga:

a) poprawy stawek płacy na niektóre prace budowlano-montażowe i remontowe (zwłaszcza murarskie),

b) lepszej organizacji pracy, możliwej do uzyskania m. in. przez zwiększenie samodzielności grup produkcyjnych i wykorzystanie doświadczeń innych województw,
c) reorganizacji i zwiększenie nadzoru nad MPRB,
d) szkolenia w zawodach budowlanych.

B. **Gospodarka komunalna i mieszkaniowa.**

1. Rozdział izb z nowego budownictwa mieszkaniowego ZOR należy przekazać radom narodowym.

2. Celem podniesienia jakości i terminowego wykonania zadań planu remontów budynków mieszkalnych oraz rozszerzenia ich na większą niż dotychczas ilość budynków, Wojewódzki Zarząd Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej:
a) przeanalizuje z załogami przedsiębiorstw wykonawczych plany remontów, by roboty były rozłożone równomiernie na cały rok, przyjmując, że w czasie mrozów będą wykonywane roboty wewnętrzne, a jednocześnie mając na uwadze istniejące trudności materiałowe,
b) dla zabezpieczenia jakości i terminowości oddawania remontów do użytku, zwiększy kontrolę przy współudziale Komitetów Blokowych i zainteresowanych mieszkańców oraz wystąpi do Ministerstwa Gospodarki Komunalnej o rewizję stawek akordowych na poszczególne czynności pracowników wykonujących remonty,
c) zwiększy zatrudnienie w grupach remontowych istniejących przy Miejskich Zarządach Budynków Mieszkalnych w taki sposób, by grupy te mogły wykonywać mniejsze remonty do 10.000 zł, również w domach pozostających w administracji prywatnej — spowoduje to zwiększenie ilości remontów, poprawi ich jakość i terminowość oraz doprowadzi do zlecania drobnych remontów spółdzielniom i indywidualnym rzemieślnikom,
d) opracowuje projekt obciążenia lokatorów w ramach świadczeń opłatami na rzecz bieżących remontów budynków, jak smołowanie i naprawa częściowa dachu, uszkodzeń instalacji elektrycznych itp.; pomoże to wydatnie w zabezpieczeniu pogarszającego się stale stanu budynków.

3. Celem uzyskania mieszkań dla świata pracy poza budownictwem rozproszonym i DZOR-owskim, Wojewódzki Zarząd spowoduje:
a) kontrolę strychów nadających się do przebudowy, zabezpieczając jednak wystarczającą powierzchnię do suszenia bielizny oraz
b) wprowadzi do planu remontów na rok 1957 i lata dalsze możliwe do przebudowy strychy.

4. Celem złagodzenia trudnej sytuacji mieszkaniowej Wojewódzki Zarząd spowoduje:
a) zabezpieczenie dostatecznej ilości działek przez jednostki terenowe pod budowę domków jednorodzinnych. W miejscowościach, które nie posiadają w resorcie gospodarki komunalnej ziemi, wystąpi do innych posiadaczy o przekazanie potrzebnej ilości gruntów,
b) zabezpieczenie dostatecznej ilości kredytów przeznaczonych na udzielanie pożyczek w ramach pomocy państwowej,
c) celem ułatwienia i rozszerzenia akcji budowy domków jednorodzinnych Woj. Zarząd wystąpi z wnioskiem o przedłużenie terminu płatności rat do lat 15-tu zamiast 10-ciu jak dotychczas oraz o zmniejszenie początkowego wkładu własnościowego z 30% na 20% analogicznie jak w budownictwie przyzakładowym,
d) akcję propagandową na rzecz budownictwa domów jednorodzinnych z gliny, żużlo-betonu i prefabrykatów trzcinowo-wiklinowych, które produkują Zakłady w Mikołajkach.

5. Należy podjąć pracę nad urentownieniem przedsiębiorstw gospodarki komunalnej:
a) przez zmianę cen za usługi szczególnie dla przemysłu, który płaci za usługi (gaz, woda), poniżej kosztów własnych,
b) przez uruchomienie rentownej produkcji ubocznej jak produkcja ogrodnicza (warzywa, kwiaty).

6. Podjąć należy kroki zmierzające do poprawy zaopatrzenia ludności w wodę przez:
a) doprowadzenie strat wody w sieci do granic dopuszczalnych. Zaopatrzenie zakładów wodociągowych w aparaty podsłuchowe do wykrywania nieszczelności sieci, zaopatrzenie w niezbędną ilość wodomierzy celem likwidacji ryczałtów,
b) w miastach, posiadających rezerwy wody, skierować należy działalność inwestycyjną na rozbudowę sieci wodociągowej, zapoczątkować budowę studni z szeregiem punktów czerpalnych wzdłuż ulic, wykorzystując w tym celu zastępcze rury (azbesto-cemenowe, szklane oraz importowane),
c) podłączenie do sieci wodociągowej nieruchomości położonych wzdłuż sieci w budynkach ZBM jak również w budynkach prywatnych drogą opodatkowania mieszkańców.

7. Podnieść jakość i wydajność gazu w gazowniach komunalnych poprzez:
a) zaopatrzenie wszystkich gaozwni w kalorymetry ręczne produkcji krajowej oraz poczynić starania dla uzyskania dodatkowego przydziału kalorymetrów automatycznych dla przynajmniej 10-ciu największych gazowni,
b) zorganizować kontrolę przestrzegania obowiązujących norm produkcji gazu,
c) wprowadzić ruch mokry w gazowniach posiadających piece pionowo-komorowe przede wszystkim w Rawiczu, Pile, Lesznie i Wolsztynie oraz zainstalować ssaki w gazowniach w Kórniku, Pniewach, Jutrosinie, Margoninie, Iwówku i Międzychodzie,
d) doprowadzić do obniżki strat gazu w sieci do 13% w drodze systematycznych remontów sieci, likwidacji ryczałtów i instalowania gazomierzy,
e) podłączenie do sieci gazowej nieruchomości leżących wzdłuż sieci w drodze udziału środków finansowanych mieszkańców tych nieruchomości,
f) poczynić starania w celu przejęcia gazowni poznańskiej do planu terenowego,

8. Poprawić należy stan usprzętowienia w zakładach oczyszczania miasta w drodze wymiany beczkowozów na beczkowozy systemu Cama oraz wymiany taboru konnego na tabor mechaniczny wycofany z eksploatacji różnych przedsiębiorstw.

9. Poprawić należy zaspokojenie potrzeb w zakresie usług pralniczych w drodze uruchomienia pralni komunalnej w Koninie, przejęcia pralni wojskowej w Poznaniu, uruchomienia ekspressowego czyszczenia garderoby, zorganizowanie dodatkowych punktów usługowych w miastach i miasteczkach województwa.

10. Uruchomić należy komunikację miejską oraz zaplecze techniczne w Pile i Gnieźnie oraz poczynić starania dla uruchomienia komunikacji w Koninie.

11. Interweniować u władz centralnych o dostawę trolleybusów, niezbędnych do zastąpienia zużytych i nie dopuszczać do uruchamiania na liniach trolleybusowych — autobusów. Własnymi środkami finansowymi rozbudować sieć trelleybusową i tramwajową w Poznaniu.

12. Wprowadzić stałą akcję zadrzewiania wszystkich terenów miejskich, nadających się do zadrzewień w drodze przygotowania sieci szkółek materiału roślinnego i uzyskania w budżecie niezbędnych na ten cel środków finansowych ze szczebla centralnego jak również z własnych środków rad narodowych.

13. Organizować i wyposażyć istniejące ośrodki wypoczynkowo-przywodne (kąpieliska) w niezbędny sprzęt ratowniczy.

14. Zwrócić uwagę na poprawę oświetlenia w miastach i osiedlach przede wszystkim poprzez zainstalowanie lamp na istniejących urządzeniach, obecnie nieczynnych, ze szczególnym uwzględnieniem dzielnic peryferyjnych, wykorzystując w tym celu inicjatywę społeczną i środki własne rad narodowych.

C. **Drogownictwo**

1. Prezydium WN wystąpi do władz centralnych o stopniowe likwidowanie obowiązkowych świadczeń ludności w naturze, będących przestarzałą i uciążliwą formą świadczeń zarówno dla ludności jak i służby drogowej i innych jednostek korzystających z tych świadczeń. Jednocześnie rady narodowe i ich aparat wykonawczy będą starały się o zaspokojenie dodatkowych potrzeb w drodze organizacji i pomocy dla wszechstronnej akcji czynów społecznych.

2. Szybkiego usprawnienia wymaga ponadto gospodarka zadrzewień przydrożnych i oparcie jej o następujące założenia:
a) gospodarka zadrzewieniem przydrożnym należy całkowicie do aparatu wykonawczego rad narodowych przy czym wynikiem jej musi być stały wzrost zadrzewienia, poprawa stanu zdrowotnego drzew oraz zwiększenie alei owocowych,
b) uzyskiwany materiał drzewny jest dysponowany wyłącznie przez prezydia rad narodowych na potrzeby drogownictwa i ludności wiejskiej,

c) racjonalna eksploatacja alei owocowych przez wprowadzenie publicznych przetargów na dzierżawę wieloletnią i wyeliminowanie dotychczasowego monopolu na dzierżawę alei CZHOW.

O uregulowanie prawnej strony tych spraw wystąpią Wydział Komunikacji Drogowej i Wojewódzki Zarząd Dróg Publicznych,

D. Urządzenia socjalno-kulturalne

1. Odcinek zdrowia wykazuje nadal wiele braków, które w wysokim stopniu utrudniają normalną pracę służbie zdrowia ze szkodą dla społeczeństwa, szczególnie wskutek zaniżonej pozycji służby zdrowia w stosunku do innych zawodów i potrzeb służby zdrowia. Poprawić należy przede wszystkim:

1) stan zaopatrzenia w sprzęt medyczny zakładów służby zdrowia,
2) obsługę lekarską terenów wiejskich przez:
   a) stworzenie zachęcających dla lekarza warunków osiedleńczych,
   b) zabezpieczenie środków lokomocji dla lecznictwa otwartego i pogotowia ratunkowego,
   c) uruchomienie stacji pogotowia ratunkowego we wszystkich powiatach, które jej nie posiadają.
3) finansową gospodarkę w szpitalach z równoczesnym jej usamodzielnieniem.

2. Należy wzmocnić autorytet fachowych pracowników służby zdrowia potrzebny do walki z brudem, niechlujstwem, z wszelkiego rodzaju podłożem chorób zakaźnych, wenerycznych oraz z brakiem higieny w zakładach pracy.

3. Profil szpitali rejonowych, powiatowych i miejskich dostosować należy do lokalnych potrzeb, a stanowiska dyrektorów i ordynatorów obsadzać zgodnie z wymaganymi kwalifikacjami. Fachowej obsady wymagają również stanowiska kierowników wydziałów zdrowia oraz inspektorów sanitarnych.

4. Specjalnej uwagi ze strony aparatu rad narodowych, służby zdrowia, nauczycielstwa oraz społeczeństwa wymagają zagadnienia:

a) podniesienia zdrowotności i higieny młodzieży szkolnej,
b) walki z gruźlicą.

Na cele te winny być przeznaczone środki finansowe w maksymalnej wysokości z równoczesnym ograniczeniem nakładów na kosztowne imprezy masowe, niedostatecznie uzasadnione żłobki sezonowe itp.

5. W celu sprawniejszego przyznawania i wypłaty świadczeń rentowych postanawia się przekazać dotychczasowe uprawnienia Wydziału Rent i Pomocy Społecznej PWRN — Wydz .Pracy i Pom. Społ. PMRN w Poznaniu odnośnie mieszkańców m. Poznania oraz utworzyć odrębne rejonowe komisje lekarskie dla spraw inwalidztwa w Lesznie, Gnieźnie i Ostrowie — z zasięgiem działania na sąsiednie powiaty.

6. W dziedzinie kultury osiągnięto w 1956 r. poważne ożywienie środowisk twórczych. Należy je w roku przyszłym utrzymać i stworzyć warunki dalszej ich aktywizacji drogą:

a) zorganizowania w 1957 r. i w latach przyszłych konkursów w zakresie literatury, plastyki i muzyki w Poznaniu oraz miastach wydzielonych,
b) uruchomienia wojewódzkiego funduszu na stypendia i pomoc dla związków twórczych,
c) zapewnienia warunków normalnej działalności dla Teatru Satyryków i Teatru Objazdowego.

7. W celu rozwinięcia działalności kulturalno-oświatowej w miastach i na wsi jest konieczne przywrócenie pracy kulturalnej jej społecznego charakteru przy poparciu ze strony rad narodowych wszelkich form społecznej inicjatywy, zmierzającej zarówno do reaktywowania dawnych organizacji kulturalno-oświatowych (jak Towarzystwo Uniwersytetów Robotniczych i Towarzystwo Uniwersytetów Ludowych) jak również utworzenia nowych w postaci np. Towarzystwa Popierania Sztuk Pięknych, Tow. Miłośników Sceny, Klubów Miłośników Książki itp.

8. W zakresie oświaty szybkiego rozwiązania wymagają sprawy:

a) rewizji programów nauczania w szkołach wszystkich typów ze szczególnym uwzględnieniem przedmiotów: języka polskiego, historii, biologii, geografii, j. rosyjskiego,
b) opracowania nowych podręczników szkolnych,
c) zmiany struktury szkolnictwa ogólnego i zawodowego,
d) reorganizacji systemu kształcenia nauczycieli.

Szczegółowe wnioski w tym zakresie złoży Prezydium Ministerstwu Oświaty.

9. Dalsza poprawa warunków nauczania w szkolnictwie podstawowym i średnim może nastąpić przez uzyskanie dodatkowych pomieszczeń drogą rewindykacji budynków szkolnych, zajmowanych na inne cele. Akcję tę winno Prezydium zakończyć definitywnie w 1957 r.

10. Wojewódzka Rada Narodowa postanawia powołać komisję spośród radnych dla przeprowadzenia kontroli i analizy użytkowania budynków pałacowych na terenie województwa poznańskiego oraz opracowania wniosków odnośnie ich racjonalnego wykorzystania na cele socjalno-kulturalne.

VII.

Środki usprawnienia pracy rad narodowych

1. Wojewódzka Rada Narodowa poleca swym organom przyspieszyć i rozszerzyć akcję przekazywania decyzji w sprawach gospodarczych i organizacyjnych do terenowych rad narodowych.

W dalszej pracy w tej dziedzinie należy:

a) w szerszym zakresie usamodzielnić podległe radom narodowym przedsiębiorstwa terenowe,
b) zabezpieczyć samodzielność działania terenowych rad narodowych przez przekazanie do ich dyspozycji odpowiednich środków finansowych i rzeczowych.

W szczególności konieczne jest:

— przekazywanie do budżetu terenowych rad narodowych większej niż dotąd ilości przedsiębiorstw terenowych, które by podlegały kontroli rad, a swymi wynikami zasilały budżety powiatowych i miejskich rad narodowych.
— przeprowadzenie decentralizacji w dziedzinie gospodarki materiałowej i zaopatrzeniowej oraz rozszerzenia uprawnień terenowych rad narodowych w zakresie decydowania o kierunkach inwestycyjnych.

2. Osiągnięcie pełnej decentralizacji w pracy rad nie jest możliwe bez przeprowadzenia odpowiedniej reorganizacji w strukturze i aparacie rad narodowych.

a) Wojewódzka Rada Narodowa aprobuje inicjatywę szeregu powiatowych i gromadzkich rad narodowych w sprawie przeprowadzenia reorganizacji gromadzkich rad narodowych. Reorganizacja ta winna doprowadzić do wzrostu uprawnień gromadzkich rad narodowych, usprawnienia ich pracy i większego usamodzielnienia. Gromadzkie rady narodowe winny stanowić jednostki administracyjne o większym niż obecnie zasięgu terytorialnym, zarządzające istniejącymi na ich terenie mniejszymi przedsiębiorstwami gospodarki terenowej o lokalnym znaczeniu.

b) Podstawowym ogniwem w administracji państwowej winny być powiatowe rady narodowe wyposażone w maksymalnym stopniu w własne środki gospodarowania i podejmujące samodzielnie decyzje w zasadniczych sprawach gospodarczych powiatu. W związku z tym konieczne jest zabezpieczenie powiatowym radom narodowym i ich prezydiom wysokokwalifikowanych pracowników.

c) W nowej sytuacji rola Wojewódzkiej Rady Narodowej i jej Prezydium winna się ograniczać do wytyczania podstawowych kierunków rozwoju województwa i do koordynacji spraw terenu z gospodarką planowaną centralnie. W związku z tym konieczne jest ograniczenie do minimum funkcji bezpośredniego zarządzenia przez jednostki podległe Prezydium WRN. Należy dążyć do ograniczenia liczby wydziałów w Prezydium WRN oraz do przekształcenia niektórych zarządów sprawujących dotąd funkcje bezpośredniego zarządzania przedsiębiorstwami — na wydziały koordynujące całokształt gospodarki i spraw w danym resorcie. Za zmianami w zarządzaniu gospodarką narodową i w metodologii planowania gospodarczego winna pójść reorganizacja Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego. WKPG pozbawiona funkcji ponadresortowych winna stanwoić organ Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do spraw długofalowego planowania gospodarczego i rozwoju województwa.

VIII.

Środki pogłębienia procesu demokratyzacji w pracy WRN

Wojewódzka Rada Narodowa uważa za konieczne podjęcie kroków dla umocnienia roli WRN jako najwyższego organu władzy na terenie naszego województwa, dla właściwego ustawienia Prezydium jako organu wykonawczego Rady i zarządzającego w imieniu Rady oraz dla podkreślenia pełnego podporządkowania aparatu wykonawczego Wojewódzkiej Radzie Narodowej.

A. W zakresie działania i organizacji pracy WRN

1. Wojewódzka Rada Narodowa uważa za wskazane zalecić organizacjom politycznym i społecznym reaktywowanie klubów radnych w oparciu o przynależność polityczną radnych oraz zespołu radnych bezpartyjnych. Klub radnych pod przewodnictwem przewodniczącego klubu winien działać w oparciu o komitet wojewódzki właściwej organizacji politycznej a zespół radnych bezpartyjnych w oparciu o Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego.

2. Należy powołać w Wojewódzkiej Radzie Narodowej radę seniorów składającą się z przewodniczących poszczególnych klubów radnych jako stałych członków oraz przewodniczącego i sekretarza każdorazowej sesji jako członków niestałych.

Zadaniem rady seniorów winna być:

a) bieżąca kontrola realizacji uchwał podjętych na sesji oraz załatwienie wniosków i interpelacji zgłaszanych przez radnych,
b) występowanie w imieniu Rady z inicjatywą w sprawie zwoływania sesji. Rada seniorów winna w tym zakresie działać w oparciu o większą aktywność samych radnych, zespołów i klubów radnych zarówno co do zwoływania sesji jak i problematyki sesji i jej porządku obrad,
c) rozpatrywanie usprawiedliwień i innych spraw osobowych radnych Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz ustalenia organizacyjnych form pracy samej rady.

3. Ustala się zasadę określenia na każdej sesji WRN zasadniczej tematyki obrad następnej sesji jak i w przybliżeniu termin odbycia sesji w oparciu o wnioski radnych, komisji, i Prezydium WRN.

4. Wojewódzka Rada Narodowa uważa za konieczne przystąpienie do opracowania nowego szczegółowego regulaminu obrad rady, który by w pełni gwarantował wykonanie jej nowych zadań. W tym celu należy powołać odpowiednią komisję spośród radnych.

5. Celem zwiększenia funkcji kontrolnych Rady nad swymi organami wykonawczymi, winno Prezydium z własnej inicjatywy lub na wniosek klubu wzgl. zespołu radnych, rady seniorów lub w wyniku interpelacji radnego składać na sesji informacje o swej pracy w zakresie konkretnie określonych problemów.

6. Zasadnicze sprawy regulujące politykę działania rad narodowych oraz nakładające obowiązki na obywateli a załatwiane dotychczas przez Prezydium winny być przedkładane sesji rady jako projekty uchwały rady. Równocześnie wszelkie projekty uchwał WRN przed ujęciem ich w porządku obrad sesji winny być rozpatrzone i zaopiniowane przez właściwą komisję WRN.

7. Ustala się zasadę, że Rada na sesji zatwierdza kandydatów na stanowiska kierowników wydziałów wzgl. wojewódzkich zarządów — na wniosek Prezydium zaopiniowany przez rzeczowo właściwą komisję. Kierownicy wydziałów winni być zobowiązani bezzwłocznie odpowiadać na interpelacje zgłoszone na sesji przez radnych.

B. W zakresie pozycji radnego i stylu jego pracy

1. Radny ma prawo każdego czasu zwracać się do Prezydium lub wydziału osobiście lub na piśmie w sprawach swoich wyborców lub z konkretnymi wnioskami. Sprawy te winny być potraktowane jako interpelacje i załatwiane w nieprzekraczalnym terminie 14 dni. W wypadku niezadawalającej odpowiedzi radny ma prawo żądać rozpatrzenia swej sprawy przez radę seniorów, właściwą komisję Rady, Prezydium WN a nawet przez Radę.

2. Podstawowym zadaniem radnego jest utrzymywanie ścisłej więzi z ludnością. W tym zakresie każdy radny sam organizuje sobie formę pracy. Prezydium WRN i jego wydziały zobowiązane są udzielać radnemu na jego żądanie każdorazowo wszelkiej pomocy technicznej i organizacyjnej. Za wykonanie obowiązku więzi z ludnością radny odpowiada tylko przed Radą i właściwą organizacją polityczną lub społeczną, której jest członkiem.

3. W celu zapewnienia radnym niezbędnych dla wykonania zadań zwolnień od pracy oraz umocnienia pozycji radnego na zakładach pracy Wojewódzka Rada Narodowa wystąpi z apelem do załóg zakładów pracy i spółdzielni produkcyjnych o zabezpieczenie w statutach samorządów robotniczych i spółdzielczych praw radnych do zwolnień z zapewnieniem wynagrodzenia w takim zakresie w jakim to będzie konieczne dla wykonania funkcji radnego.

Radni nie powinni być obciążeni innymi funkcjami społecznymi w zakładach pracy. Z pracy swej w Radzie winni oni bieżąco z własnej inicjatywy lub na żądanie załóg składać informacje na zakładach.

4. Radni winni bieżąco być informowani o wykonaniu uchwał Rady, ważniejszych uchwałach i decyzjach Prezydium, jego konkretnych zamierzeniach na najbliższą przyszłość oraz o sposobie załatwienia wszelkich wniosków i interpelacji radnych. Dla tego celu zobowiązuje się Prezydium do wydawania biuletynu informacyjnego dla radnych.

W biuletynie tym należy przewidzieć prawo radnych do umieszczenia swoich uwag o pracy Prezydium do wymiany doświadczeń w zakresie pracy radnego.

5. Zobowiązuje się Prezydium WRN do wystąpienia z wnioskiem o zmianę uchwały Rady Państwa w tej części w której dotyczy ona diet dla radnych i członków komisji. Radni winni otrzymywać diety bez względu na miejsce ich zamieszkania po 4 godzinach pracy w Radzie lub w Komisji wliczając w to czas podróży. Wysokość diet winna ustalić sama Rada.

C. W zakresie pracy Komisji

1. Wojewódzka Rada Narodowa postanawia wprowadzić zasadę, że Rada powołuje komisję w zależności od swego uznania i istniejących potrzeb. Powołana przez Radę na X Sesji Komisja winna rozważyć, które z dotychczas działających komisji należałoby utrzymać, które połączyć, a które zlikwidować. Z odpowiednimi wnioskami w tej sprawie należy wystąpić na sesję w terminie 3 miesięcy.

2. Wojewódzka Rada Narodowa winna w szerszym niż dotychczas stopniu sprawy wynikające z toku obrad przekazywać do przepracowania rzeczowo właściwej Komisji Rady. Dla badania i rozpracowania konkretnych spraw o specjalnym znaczeniu należy powoływać specjalne komisje o charakterze doraźnym. Niezależnie od tego radni WRN przed podjęciem decyzji lub uchwały mogą obradować również w specjalnych zespołach np. wg okręgów wyborczych lub w zespołach powiatowych wzgl. wg kryterium rzeczowo — zawodowego.

3. Ustalić zasadę, że problemowe uchwały Prezydium jak również decyzje o obsadzeniu stanowisk o charakterze kierowniczym w Wydziałach i Zarządach wymagają zaopiniowania właściwej resortowo Komisji.

4. W celu zapewnienia komisji właściwego poziomu fachowego zobowiązuje się komisje do dobierania sobie członków spośród osób nie będących radnymi jako rzeczoznawców do konkretnych spraw oraz do stawiania na sesje wniosków w sprawach zmian personalnych w składzie komisji rady.

5. Dla zapewnienia lepszej operatywności komisji ustala się, że w skład Prezydium komisji winni wejść ludzie posiadający dogodne powiązanie komunikacyjne z Poznaniem oraz gwarantujący sprawne kierownictwo pracy Komisji. Prezydium komisji odpowiada za organizację jej pracy, kieruje bieżącą pracą komisji, kontroluje wykonanie wniosków komisji, reprezentuje w sprawach nagłych komisje z obowiązkiem przedstawienia swego stanowiska do akceptacji na najbliższym posiedzeniu oraz współdziałania w imieniu komisji z innymi komisjami.

6. Zobowiązuje się do uczestniczenia w każdorazowym posiedzeniu komisji kierowników właściwych rzeczowo wydziałów i zarządów. Zwolnienie kierownika wydziału z uczestniczenia w posiedzeniu komisji winno należeć do przewodniczącego komisji. Na wniosek komisji w posiedzeniach uczestniczyć winien resortowy członek Prezydium.

7. Komisje Wojewódzkiej Rady Narodowej winny działać na zasadzie pełnej samodzielności organizacji pracy i realizacji planowanych zadań. Wydział Organizacyjny Prezydium WRN zapewnia komisjom pomoc jedynie techniczno-organizacyjną. Komisje WRN winny opierać swój plan pracy na rozpracowaniu konkretnych problemów i inicjowaniu uchwał WRN i jej Prezydium. Kontrola komisji winna obejmować przede wszystkim wydziały i zarządy Prezydium WRN oraz instytucje i zakłady o charakterze wojewódzkim. W pracy swej komisje winny rozwiązać formy współdziałania z komisjami szczebla powiatowego.

8. Dla omówienia bieżących prac komisji, koordynacji tych prac i współdziałania poszczególnych komisji ustala się, że przewodniczący wszystkich komisji winni co najmniej raz na kwartał odbywać wspólną naradę.

IX.

W celu zapewnienia należytej kontroli wszystkich postanowień niniejszej uchwały Wojewódzka Rada Narodowa postanawia:

1. zobowiązać wszystkie komisje do bieżącej kontroli wykonania postanowień w zakresie ich właściwości,
2. zobowiązać Prezydium do składania Radzie informacji o wykonaniu uchwał, wg poszczególnych działów gospodarki,
3. zwołać w końcu 1957 r. osobną sesję dla wszechstronnego przeanalizowania wykonania całości uchwały i ustalania dalszych zadań na przyszłość.

X.

Wojewódzka Rada Narodowa uważa za wskazane zalecić powiatowym i miejskim radom narodowym opracowanie własnych programów działania, które by konkretyzowały ich zadania stosowania do specyfiki terenu, twórczo rozwijały i uzupełniały program Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Wojewódzka Rada Narodowa jest przekonana, że realizacja niniejszego programu przyczyni się do poprawy warunków bytowych ludności i podniesienia autorytetu rad narodowych w terenie.

Dlatego konieczne jest przystąpienie wszystkich organów rad narodowych woj. poznańskiego do niezwłocznej realizacji postanowień uchwały.

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Franciszek Szczerbal
Przewodniczący Prezydium

Stanisław Cozaś
Sekretarz Prezydium

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu na rok 1957

Opłata za prenumeratę Dziennika Urzędowego Woj. Rady Narodowej w Poznaniu na rok 1957 wynosi:

rocznie . . . . 18 zł z skorowidzem

półrocznie . . . . . 10 zł bez skorowidza

Opłata za prenumeratę powinna być uiszczona z góry

Specjalnych rachunków nie wysyła się.

Adres Redakcji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Aleja Stalingradzka 18, pokój 52
Adres Administracji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Plac Kolegiacki 17, pokój 12. — Konto: Narodowy Bank Polski Poznań, V. Oddział Miejski 1231-95-1-1 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Prenumerata roczna — 18.— zł, półroczna 10.— zł.
Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się
Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Admin. najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.
Cena niniejszego egz. 2,70 zł.

ODBIORCA:

Tłoczono w Pozn. Zakł. Graf. 2 — 100 — 14. 1. — 18. 1. 57 — K-14 — druk. kl. VII A1/60